

HOOFDARTIKEL

Een schabouwelijk verdrag

Het is niet prettig om in het kamp van Trump en Orban terecht te komen, maar als het moet, dan moet het maar. We hebben het natuurlijk over de VN-overeenkomst over migratie die volgende maand in Marrakesh zal worden aangenomen en waar de federale regering diep over verdeeld is. De Verenigde Staten en Hongarije hebben het pakt al verworpen net als Australië, Oostenrijk, en kennelijk een steeds langer wordend lijstje van landen die de aanbevelingen niet zien zitten.

De tekst is niet bindend, wordt er gesust, maar wat is de zin van het ondertekenen van een tekst die niet bindend is en waar men niet achter kan staan. Het lijkt er op dat de meeste vaderlandse journalisten hem geneeens gelezen hebben, althans, nergens las ik citaten of een gedegen inhoudelijke analyse van de overeenkomst. Hun interesseert kennelijk vooral het kleinzielige partijpolitieke spelletje waarbij de N-VA in de minderheid lijkt te worden gesteld door de coalitiepartners en dan nog omtrent een thema – migratie – waar de partij hoog op inzet. Het spreekt voor zich dat de overeenkomst van Marrakesh op tal van punten regelrecht ingaat tegen het migratie-beleid dat N-VA voor ogen heeft en waarvan alleen een politiek kerstekind kan geloven dat de streefdoelen inderdaad zullen leiden tot ‘veilige, ordelijke en reguliere migratie’ zoals de misleidende titel van het document luidt.

Notoire uitzondering hier te lande is nog maar eens emeritus professor Mark Elchardus die in een ongemeen scherpe opiniebijdrage in *De Morgen* gehakt maakt van wat hij een ‘schabouwelijke tekst’ noemt. Geweldig storend vindt hij dat er in het verdrag geen onderscheid wordt gemaakt tussen legale en illegale migratie. “*De aanbevelingen zijn er (...) veeleer op gericht illegale migratie te vergemakkelijken dan te verminderen.*” En de hoogleraar citeert – zowat als enige in ons land – uitvoerig uit het verdrag om dat te staven. Landen die er zich toe verbinden om de VN-richtlijnen in eigen wetgeving te implementeren (dat is dus wel degelijk de bedoeling), beroven zichzelf van de meeste beleidsinstrumenten om illegale migratie tegen te gaan. Het – nog steeds volgens Elchardus – ‘opvallend eenzijdige en vooringenomen’ verdrag wil ook nog dat overheden de pers die een positief beeld schept over migratie financieel ondersteunt en de meer migratiekritische pers financieel bestraft. Zo moet de bevolking overtuigd worden dat migratie een economische meerwaarde heeft, iets waar geen wetenschappelijke consensus over bestaat. Over culturele spanningen wordt zelfs niet gerept.

In *De Tijd* drukt ook commentator Rik Van Cauwelaert zijn ernstige twijfel uit of het VN-verdrag inderdaad niet bindend zou zijn. De voorrang van internationaal recht op de binnenlandse regelgeving is van langsom meer een geldend rechtsprincipe geworden. In het recente boek van Theo Francken worden tal van voorbeelden gegeven hoe de rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens uitspraken doet die verder gaan dan datgene waar de lidstaten zich toe hadden verbonden. Van Cauwelaert herinnert aan een rede die de bekende advocaat Fernand Keuleneer 25 jaar geleden hield voor het Vlaams Pleitgenootschap : “*Het proces van vergroendrechtelijking zal op de duur niet alleen het politieke systeem, maar ook de maatschappelijke aanvaarding van de rechtsorde aantasten en uitmonden in de balkanisering van de samenleving, de opsplitsing in groepen en clans die in het beste geval in koude vrede, of is het in koude oorlog naast – maar niet langer met – elkaar leven.*”

Dat liberalen altijd te vinden zijn voor veel en goedkope arbeidskrachten, zoals Elchardus schrijft, kan moeilijk verwonderen, maar of de andere politieke partijen moeten meegaan in dit opbod zonder zich te bekommeren om de maatschappelijke gevolgen van oncontroleerbare immigratie is een andere vraag. In Duitsland verzetten *Die Linke* zich eveneens tegen Marrakesh. Migratie is geen oplossing maar een symptoom van de wereldwijde ongelijkheid, poneerde **Sevim Dagdelem** in de Duitse Bondsdag. De migranten die huis en heimat verlaten zijn in de eerste plaats slachtoffers.

Bernard DAELEMANS